31998R0709

L 98/30 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 31.3.1998

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 709/98

z dnia 30 marca 1998 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1686/72 w sprawie niektórych szczegółowych zasad pomocy w odniesieniu do materiału siewnego w zakresie procedur kontroli oraz ustanawiające zasady stosowania mechanizmu stabilizacji do produkcji materiału siewnego ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion [1], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 192/98 [2], w szczególności jego art. 3 ust. 5 i art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 1674/72 [3], ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3795/85 [4], ustanawia ogólne zasady przyznawania i finansowania pomocy w odniesieniu do materiału siewnego;

artykuł 3 ust. 4a rozporządzenia (EWG) nr 2358/71 ustala mechanizm stabilizacji dla produkcji materiału siewnego ryżu; jego elementem jest ustanowienie maksymalnej ilości, dla której może być przyznawana wspólnotowa pomoc w odniesieniu do materiału siewnego, co harmonizuje z potencjalną sprzedażą materiału siewnego w związku z istnieniem obszaru bazowego, ustalonego w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu [5], ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 192/98;

w celu określenia wydajności produkcji nasion ryżu w różnych Państwach Członkowskich właściwe jest wykorzystanie tego samego okresu, który uważany jest za reprezentatywny do celów rozporządzenia (WE) nr 3072/95; stosuje się odpowiednio trzyletnią średnią, uzyskaną po wyeliminowaniu z okresu lat od 1990/91 do 1994/95 roku z najwyższą i roku z najniższą wydajnością;

materiał siewny zebrany w jednym roku gospodarczym jest zwykle wykorzystywany do obszarów produkcji ryżu niełuskanego i materiału siewnego ryżu w następnym roku gospodarczym; w okresie uważanym za reprezentatywny, ilość materiału siewnego wykorzystana we Wspólnocie do celów zasiewu jednego hektara wyniosła 0,2 tony, tj. do zasiewu obszaru bazowego o powierzchni 433 123 ha, ustalonego w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95, potrzebnych było 86 624,600 ton materiału siewnego;

maksymalna ilość, na którą może być przyznana we Wspólnocie pomoc w odniesieniu do materiału siewnego ryżu, musi być podzielona przez produkujące Państwo Członkowskie na podstawie wielkości produkcji w Państwach Członkowskich w tym samym reprezentatywnym okresie; w celu dopuszczenia rocznych różnic w wydajności należy ustalić przepisy dla dostosowania maksymalnej ilości, na którą przysługuje pomoc w każdym z Państw Członkowskich, pod warunkiem, że nie została przekroczona całkowita ilość dla Wspólnoty;

działanie mechanizmu stabilizacji będzie wymagało ustalenia terminu składania wniosków o przyznanie pomocy w odniesieniu do materiału siewnego ryżu oraz dla powiadamiania Komisji przez Państwa Członkowskie o objętej przez nie ilości tak, aby można było wyliczyć każdą redukcję procentową stosowaną w Państwach Członkowskich;

wypłata pomocy w odniesieniu do materiału siewnego ryżu musi następować po określeniu przez Komisję każdej stosowanej redukcji procentowej;

należy odpowiednio sprawdzić zgodność z przepisami decydującymi o pomocy wspólnotowej; w tym celu, wymagane są szczegółowe kryteria i zasady techniczne, obejmujące kontrole administracyjne i kontrole na miejscu; w odniesieniu do tych ostatnich, jak pokazuje dotychczasowe doświadczenie, pożądane jest, oprócz określenia minimalnych rozmiarów kontroli do przeprowadzenia, postawienie wymogu przeanalizowania ryzyka oraz określenie kryteriów, które należy przy tym zastosować;

doświadczenie wskazuje również na potrzebę przyjęcia odpowiednio stopniowanych przepisów, które uwzględniają także przypadki siły wyższej, w celu zapobiegania oraz karania nadużyć i oszustw; kary powinny być stopniowane proporcjonalnie do stopnia wykroczenia, aż do całkowitego wykluczenia pomocy na dany i następny rok;

[1] Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1.
[2] Dz.U. L 20 z 27.1.1998, str. 16.
[3] Dz.U. L 177 z 4.8.1972, str. 1.
[4] Dz.U. L 367 z 31.12.1985, str. 21.
[5] Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18.

wymagane są ustalenia w celu zagwarantowania, iż wypłacana jest jedynie uzasadniona pomoc oraz w celu zredukowania pomocy, w przypadku gdy wnioski zostały złożone późno; należy nadać im kształt w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, określonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r., ustanawiającym zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy [1], ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 820/97 [2] i w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r., ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy [3], ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2015/95 [4];

Komitet Zarządzający ds. Nasion nie wydał opinii w czasie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1686/72 [5] wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„*Artykuł 1a*

Dla celów niniejszego rozporządzenia »obrót« oznacza udostępnianie lub składowanie, wystawianie na sprzedaż, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż lub przekazanie innej osobie";

2) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„*Artykuł 2a*

1. Pomoc przyznaje się jedynie pod warunkiem, że materiał siewny stał się rzeczywiście przedmiotem obrotu beneficjenta z przeznaczeniem do siewu przed datą złożenia wniosku. Należy to dostatecznie udowodnić wobec Państwa Członkowskiego.

2. Państwa Członkowskie przeprowadzają niezapowiedziane kontrole w celu sprawdzenia pierwotnego miejsca przeznaczenia materiału siewnego, do którego została przyznana pomoc oraz zgodności z warunkami pomocy, a także powiadamiają Komisję o działaniach podjętych po dokonaniu takich kontroli";

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 3*

1. Z wyjątkiem materiału siewnego ryżu, pomoc przyznawana jest producentowi materiału siewnego na podstawie wniosku złożonego po zbiorach i przed datą ustaloną przez Państwo Członkowskie dla każdej grupy gatunków lub odmian.

2. Z wyjątkiem materiału siewnego ryżu, Państwo Członkowskie wypłaca producentowi materiału siewnego pomoc w terminie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku i najpóźniej do dnia 31 lipca roku następującego po roku zbiorów.";

4) dodaje się art. 3a, 3b i 3c w brzmieniu:

„*Artykuł 3a*

1. Dla materiału siewnego ryżu ustala się maksymalną ilość 86 624,600 ton rocznie, dla której może być przyznana pomoc we Wspólnocie. Jest ona przeznaczona dla produkujących Państw Członkowskich w następujący sposób:

— Hiszpania:	29 625,613 t,
— Francja:	3 031,861 t,
— Grecja:	1 472,618 t,
— Włochy:	50 242,268 t,
— Portugalia:	2 252,240 t.

Ilość dla Państwa Członkowskiego może być dostosowana w granicach maksymalnej ilości ustalonej dla Wspólnoty, na warunkach ustalonych w ust. 3.

2. Z zastrzeżeniem art. 2a pomoc na materiał siewny ryżu przyznaje się producentom w maksymalnych granicach określonych dla Wspólnoty, na podstawie wniosku złożonego po zbiorach, ale przed dniem 20 czerwca następnego roku. Do dnia 15 lipca roku następującego po zbiorach produkujące Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji ilość, dla której złożono wnioski o pomoc.

3. Jeśli ilość całkowita, dla której zostały złożone wnioski w produkujących Państwach Członkowskich, przekracza maksymalną ilość wyznaczoną dla Wspólnoty, pomoc jest zmniejszana dla każdego Państwa Członkowskiego proporcjonalnie do przekroczenia krajowej ilości. Komisja ustala stosowane w takich przypadkach współczynniki procentowe redukcji.

4. Państwo Członkowskie wypłaca pomoc producentowi między dniem 31 lipca a 30 września roku następującego po roku zbiorów.

Artykuł 3b

1. Kontrole określone w art. 2a ust. 2, obejmują:

a) kontrole administracyjne, w szczególności kontrole krzyżowe, w celu zapobiegania dwukrotnej wypłacie pomocy na ten sam rok kalendarzowy. Kontrole krzyżowe obejmują działki poddane inspekcjom urzędowym, które orzekły zgodność z wymaganiami ustalonymi przez dyrektywy wskazane w art. 1 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 1674/72;

b) kontrole dokumentów przeprowadzane w celu sprawdzenia przynajmniej pierwotnego miejsca przeznaczenia materiału siewnego, na który została przyznana pomoc;

[1] Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.
[2] Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1.
[3] Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.
[4] Dz.U. L 197 z 22.8.1995, str. 2.
[5] Dz.U. L 177 z 4.8.1972, str. 26.

c) wszelkie pozostałe kontrole, które Państwo Członkowskie uważa za konieczne w celu zagwarantowania, że pomoc nie jest wypłacana dla niekwalifikowanego materiału siewnego lub materiału siewnego pochodzącego z państw trzecich.

Kontrole obejmują znaczną część wniosków i przynajmniej 5 % wniosków dla każdego gatunku. Wnioski, które mają zostać poddane kontroli, określane są przez właściwy organ na podstawie analizy ryzyka oraz elementu reprezentatywności złożonych wniosków. Analiza ryzyka uwzględnia:

— kwotę pomocy,

— ilość kwalifikowanego materiału siewnego w stosunku do skontrolowanego obszaru,

— zmiany zaistniałe w porównaniu z rokiem poprzednim,

— inne czynniki określone przez Państwo Członkowskie.

2. Gdzie stosowne, Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole lokali producentów, innych zakładów nasiennych oraz użytkowników końcowych.

3. Stosuje się następujące artykuły rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 (*):

— art. 6 ust. 1 (kontrola zgodności z terminami, w których przyznawana jest pomoc),

— art. 11 (dodatkowe kary krajowe; siła wyższa),

— art. 12 (sprawozdanie z przeprowadzonej inspekcji),

— art. 13 (kontrola na miejscu),

— art. 14 (nienależna wypłata)

Artykuł 3c

1. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej spóźnione złożenie wniosku powoduje obniżenie, dziennie o 1 %, pomocy, do której producent materiału siewnego byłby w innym wypadku uprawniony. Wniosek unieważnia się, jeśli został złożony, w przypadku materiału siewnego ryżu, po dniu 30 czerwca roku następującego po zbiorach, a także, w przypadku innych grup gatunków lub odmian, później niż dziesiątego dnia po upływie terminu ustalonego przez Państwo Członkowskie.

2. Jeśli okaże się, że materiał siewny objęty wnioskiem w rzeczywistości nie stał się przedmiotem obrotu składającego wniosek z przeznaczeniem do siewu, pomoc dla producenta zmniejsza się o 50 % dla danych gatunków, w przypadku gdy ilość niebędąca przedmiotem obrotu z przeznaczeniem do siewu wynosi więcej niż 2 %, ale nie więcej niż 5 % ilości objętej wnioskiem. Jeśli ilość niebędąca przedmiotem obrotu przekracza 5 %, nie przyznaje się żadnej pomocy produkcyjnej w odniesieniu do materiału siewnego w danym roku gospodarczym.

3. Jeśli wniosek o pomoc sporządzono dla materiału siewnego niekwalifikowanego urzędowo lub niezebranego na terenie Państwa Członkowskiego podczas danego roku kalendarzowego, w którym rozpoczyna się rok gospodarczy, dla którego ustalono pomoc, nie przyznaje się żadnej pomocy produkcyjnej w odniesieniu do materiału siewnego producentowi na dany lub następny rok gospodarczy.

(*) Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku gospodarczego 1998/99.

Wnioski o pomoc odnoszącą się do umów lub zgłoszeń produkcji materiału siewnego zarejestrowanych przed kampanią 1998/99 nie podlegają kontrolom wymienionym w art. 3b ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1686/72.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji